Karta modułu/przedmiotu

Wypełnia Zespół Kierunku							
	Nazwa modułu (bloku przedmiotów): **PRZEDMIOTY KIERUNKOWE**					Kod modułu: C	
	Nazwa przedmiotu: **ELEMENTY PEDAGOGIKI SPECJALNEJ**					Kod przedmiotu: C/13	
	Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej przedmiot / moduł: **INSTYTUT PEDAGOGICZNO-JĘZYKOWY**						
	Nazwa kierunku: **PEDAGOGIKA**						
	Nazwa specjalności: **PEDAGOGIKA OPIEKUŃCZO-WYCHOWAWCZA Z TERAPIĄ PEDAGOGICZNĄ/ PEDAGOGIKA OPIEKUŃCZO-WYCHOWAWCZA Z RESOCJALIZACJĄ NIELETNICH**						
	Forma studiów: **STACJONARNE**		Profil kształcenia: **PRAKTYCZNY**			Poziom studiów: **studia I stopnia**	
	Rok / semestr**: I/1**		Status przedmiotu /modułu: **OBOWIĄZKOWY**			Język przedmiotu / modułu: **POLSKI**	
	Forma zajęć	wykład	ćwiczenia	laboratorium	projekt	seminarium	inne (wpisać jakie)
	Wymiar zajęć (godz.)	**15**	**15**				

Koordynator przedmiotu / modułu*	Prof. dr hab. Amadeusz Krause
Prowadzący zajęcia*	Prof. dr hab. Amadeusz Krause, dr Dorota Wiercińska, dr Małgorzata Moszyńska
Cel kształcenia przedmiotu / modułu	1. Zapoznanie studentów z podstawami pedagogiki specjalnej. 2. Uświadomienie podstawowych pojęć funkcjonujących w pedagogice specjalnej. 3. Zaznajomienie z aspektem historycznym i współczesnymi tendencjami rozwojowymi pedagogiki specjalnej. 4. Charakterystyka wybranych subdyscyplin pedagogiki specjalnej. 5. Zapoznanie z systemem kształcenia specjalnego. 6. Poznanie sposobów i metod oddziaływania pedagogicznego prowadzących do rozwoju osób niepełnosprawnych. 7. Ogólna znajomość współczesnych problemów społecznych.
Wymagania wstępne	

** Zmiany koordynatora przedmiotu oraz prowadzącego zajęcia dokonuje Dyrektor Instytutu po akceptacji Prorektora ds. Kształcenia. Nowy koordynator przedmiotu oraz prowadzący przedmiot potwierdza zapoznanie się z treściami zawartymi w karcie przedmiotu.*

EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Nr efektu uczenia się/ grupy efektów	Opis efektu uczenia się	Kod kierunkowego efektu uczenia się
01	Student zna i rozumie miejsce pedagogiki specjalnej w systemie nauk społecznych oraz posługuje się jej terminologią.	K_W02
02	Zna i rozumie społeczne uwarunkowania oraz wybrane fakty dotyczące struktury i funkcji systemu opieki edukacji w odniesieniu do osób niepełnosprawnych.	K _W06 K _W10
03	Zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane zagadnienia dotyczące specyfiki funkcjonowania osób niepełnosprawnych oraz ich rodzin.	K_W08

04	Potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki specjalnej do prognozowania oraz projektowania działań pedagogicznych.	K _U02 K _U03
05	Potrafi podejmować dyskusję w formie ustnej i pisemnej dotyczącą organizowania zajęć osobom niepełnosprawnym, uwzględniając normy etyczne i zasady bezpieczeństwa.	K _U04 K _U07 K _U09 K _U12
06	Jest gotów do podejmowania edukacji, rewalidacji i opieki nad każdym rodzajem niepełnosprawności.	K_K02
07	Jest gotów do konstruowania, projektowania lub uczestniczenia w projektach społecznych na rzecz dzieci z niepełnosprawnością.	K_K05

TREŚCI PROGRAMOWE

Wykład

1. Przedmiot zadania, cele pedagogiki specjalnej.
2. Podstawowe pojęcia i definicje funkcjonujące w pedagogice specjalnej.
3. Pedagogika specjalna w ujęciu historycznym.
4. Współczesne tendencje rozwojowe pedagogiki specjalnej.
5. System opieki i kształcenia specjalnego w Polsce na tle systemów w innych państwach.
6. Postawy społeczne wobec osób niepełnosprawnych.

Po każdym wykładzie następuje dyskusja na temat poruszanych treści. Premiowana jest aktywność studentów w tym zakresie. Wykładowca przyjmuje rolę moderatora dyskusji. Proponowane są autorskie propozycje rozwiązań danego zagadnienia, poruszanego w trakcie wykładu.

Ćwiczenia

Wybrane zagadnienia subdyscyplin pedagogiki specjalnej:

1. Charakterystyka rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną.
2. Charakterystyka rehabilitacji osób z uszkodzeniem narządu wzroku.
3. Charakterystyka rehabilitacji osób z uszkodzeniem narządu słuchu.
4. Charakterystyka rehabilitacji osób niepełnosprawnych ruchowo.
5. Charakterystyka rehabilitacji osób z autyzmem.
6. Charakterystyka procesu resocjalizacji osób niedostosowanych społecznie.

Studenci w ramach ćwiczeń, indywidualnie lub pracując w grupach, przygotowują projekt na temat wybranego problemu z zakresu pedagogiki specjalnej. Studenci wykonują zadania tematyczne, wchodzące w skład bloku ćwiczeń, które rozwijają ich kompetencje w zakresie umiejętności korzystania z wiedzy eksperckiej, ćwiczenia interpretacji zjawisk społecznych charakterystycznych dla pedagogiki specjalnej.

Laboratorium

Projekt

Seminarium

Inne

Literatura podstawowa*	• Dykcik W., Pedagogika specjalna, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu A. Mickiewicza, Poznań 1998. • Chrzanowska I., Pedagogika specjalna. Od tradycji do współczesności. Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków 2015. • Krause A. Współczesne paradygmaty pedagogiki specjalnej, Impuls, Kraków 2010.

	• Obuchowska I., Dziecko niepełnosprawne w rodzinie, WSiP, Warszawa1999. • Zawiślak A., Wybrane zagadnienia z pedagogiki specjalnej, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków 2010
Literatura uzupełniająca*	• Błeszyński J., Terapie wspomagające rozwój osób z autyzmem, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków 2005. • Carr J., Pomoc dziecku upośledzonemu, Państwowy Zakład Wydawnictw Lekarskich, Warszawa 1984. • Csanyi Y., Słuchowo- werbalne wychowanie dzieci z uszkodzonym narządem słuchu, WSiP, Warszawa 1994. • Doroszewska J., Falski M., Wroczyński R., Maria Grzegorzewska, Instytut Wydawniczy Nasza Księgarnia, Warszawa 1972. • Jaklewicz H., Autyzm wczesnodziecięcy, diagnoza, przebieg, leczenie, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 1993. • Kulczycka E., Wychowanie słuchowo – werbalne dzieci z wadą słuchu w wieku przedszkolnym, Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej, Warszawa 2004. • Maciarz A., Biedasiewicz M., Dziecko autystyczne z zespołem Aspergera, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków 2000. • Mihilewicz S., Psychologiczno – pedagogiczne problemy wspomagania rozwoju dzieci niepełnosprawnych, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków 2005. • Pisula E., Małe dziecko autystyczne, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2010.
Metody kształcenia stacjonarnego	Wykład, prezentacja multimedialna, dyskusja, film, metoda projektów, metody samokształceniowe, opis przypadku
Metody kształcenia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość	Metoda projektów z wykorzystaniem zdalnych technik audiowizualnych.

* Literatura może być zmieniona po akceptacji Dyrektora Instytutu

Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się/grupy efektów
Rozwiązywanie zadań w ramach ćwiczeń, udział w dyskusjach.		04, 05, 06
Przygotowanie i prezentacja wystąpienia na podany temat		04, 05
Egzamin pisemny		01, 02, 03
Formy i warunki zaliczenia	Egzamin Test z pytaniami zamkniętymi, otwartymi – 50% Rozwiązywanie zadań -30% Prezentacja – 20%	

NAKŁAD PRACY STUDENTA			
Rodzaj działań/zajęć	Liczba godzin		
	Ogółem	W tym zajęcia powiązane z praktycznym przygotowaniem zawodowym	W tym udział w zajęciach przeprowadzanych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość
Udział w wykładach	15	-	15

Samodzielne studiowanie	15	-	-
Udział w ćwiczeniach audytoryjnych i laboratoryjnych, warsztatach, seminariach	15	10	
Samodzielne przygotowywanie się do ćwiczeń	15	10	-
Przygotowanie projektu / eseju / itp.	24	10	-
Przygotowanie się do egzaminu / zaliczenia	15	-	-
Udział w konsultacjach	1	-	-
Inne			-
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	100	30	15
Liczba punktów ECTS za przedmiot	**4**		
Liczba punktów ECTS związana z zajęciami praktycznymi	**1,2**		
Liczba punktów ECTS związana z kształceniem na odległość (kształcenie z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość)[1]	**0,6**		
Liczba punktów ECTS za zajęciach wymagające bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich	**2,1**		

[1] W przypadku zajęć kształtujących umiejętności praktyczne metody i techniki kształcenia na odległość mogą być wykorzystywane pomocniczo